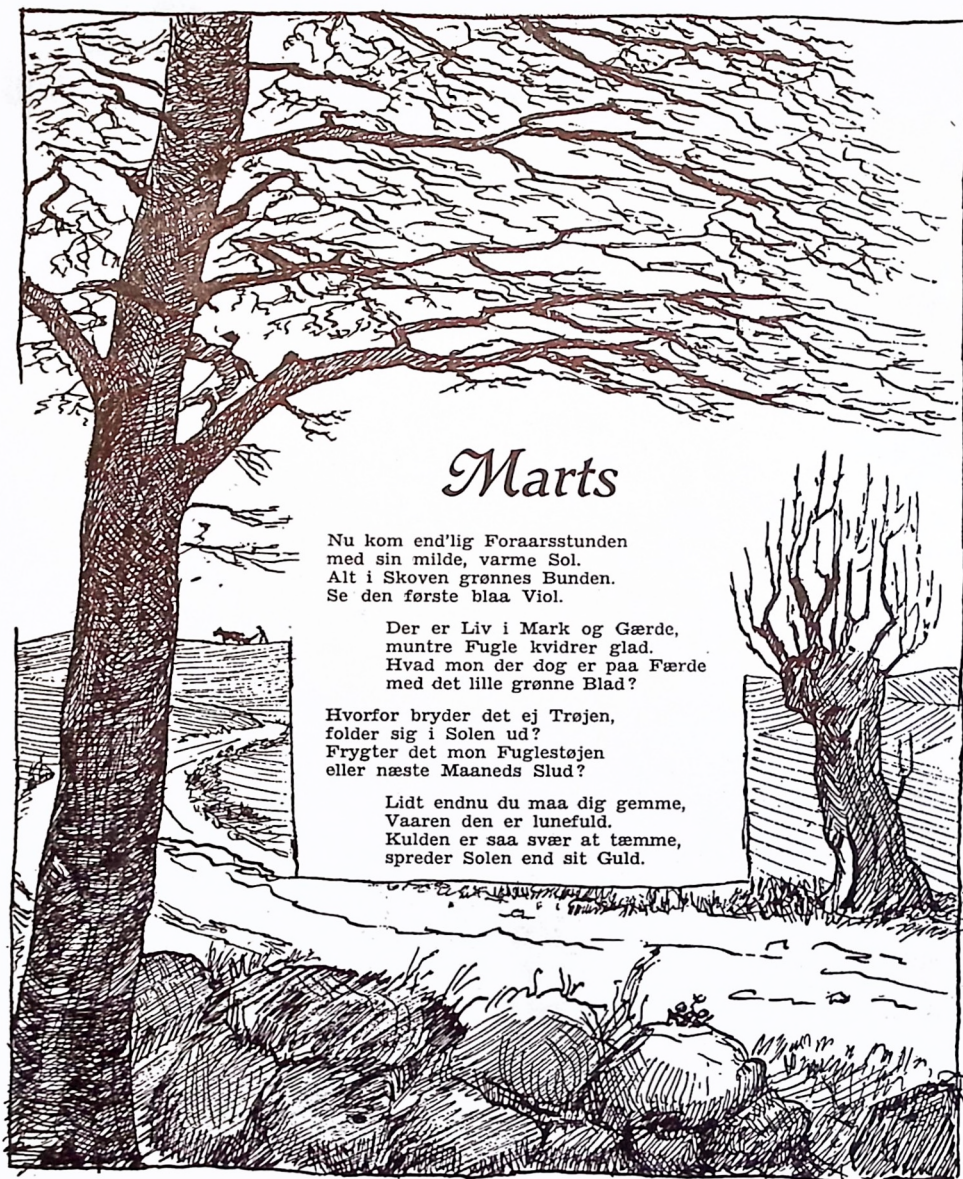

SPEJDERNES *Magasin*

MARTS 1938. NR. 2. 22. AARGANG.

Marts

Nu kom end'lig Foraarsstunden
med sin milde, varme Sol.
Alt i Skoven grønnes Bunden.
Se den første blaa Viol.

Der er Liv i Mark og Gærde,
muntre Fugle kvidrer glad.
Hvad mon der dog er paa Færde
med det lille grønne Blad?

Hvorfor bryder det ej Trøjen,
folder sig i Solen ud?
Frygter det mon Fuglestøjen
eller næste Maanedes Slud?

Lidt endnu du maa dig gemme,
Vaaren den er lunefuld.
Kulden er saa svær at tæmme,
spredt Solen end sit Guld.

Maanedens Samtaleemne er stadig:
Det store Spørgsmaalstegn

Se Side

31

DET STORE »?«

Da jeg var Dreng, var vi jo ikke saa mange Spejdere i Korpset som nu, og for at skaffe flere Spejdere, saa vort Korps kunde vokse, hørte det med til Proverne, at man skulde have skaffet en ny Spejder til sin Trop eller en anden Trop.

Det hjalp, og vi blev hurtigt mange. Nu tæller vort Korps snart 10,000 Ulve og Spejdere, men vi skal være flere endnu. Der er ingen Tvivl om, at det store »?« den 20. Marts vil interessere mange Dreng, som ikke staar i Korpset endnu, og naar de ser, hvad der sker, skal der nok være nogle, der faar Lyst til at blive Ulveunge eller Spejder, og saa maa I se at faa dem med; hverv nye Ulve og Spejdere i Ugen lige efter »Spørgsmaalstegnet«.

Jeg har lige hørt om, hvorledes man i Frederiksberg-Absalon Divisionen lavede et »Byløb«, hvor en af Opgaverne var at skaffe nye Spejdere og Ulve. Det resulterede i 12 nye Spejdere og 2 Ulve. Og i Østerbro-Divisionen har der været afholdt »Kammeratskabsaften«, hvor hver Spejder skulde tage en eller to Kammerater med. Der kom 90 Ikke-Spejdere! Saa vist kan det gøres. Og det store »?« giver jer en Chance.

LAD OS HOLDE FAST VED DET RIGTIGE

og benytte den internationale Hilsen med venstre Haand, og hele Haanden. Den amerikanske Skik med en særlig Stilling af Lillefingeren er ikke den rigtige. Det er jo desuden ganske unødvendigt, for der er jo ingen uden Spejderne, som hilser paa hinanden med venstre Haand.

PATRULJENS MATERIEL

Det er nu Tiden at se sit Patruljemateriel efter. Er Teltet i Orden? Bardunerne, Stavene og Pløkkene? Er alting mærket med jeres Patrulje-navn? Økse og Spade skal være skarpe. Hvis I ikke allerede har en Plads i Tropslokalet til alt, hvad der tilhører jeres Patrulje, saa tal med Tropsføreren om det, for at I kan faa alt hængt op paa en særlig Plads, saa det er nemt at se, om det er i Orden. En god Patrulje har Orden i Sagerne, ikke mindst i sit Lejrmateriel.

PATRULJEDAGBOGEN

Enhver Patrulje med Respekt for sig selv fo-

rer en Patruljedagbog. I den skrives om Ture og Møder, der tegnes Billeder af visse spændende eller muntre Oplevelser, Fotografier klæbes ind de rigtige Steder, og forskellige Erindringer ligeledes. Men det er ikke Meningen, at den til Stadighed skal ligge hjemme hos den, der fører Dagbogen. Nej, den bør medbringes ved hvert Patruljemøde og af Patruljeføreren læses op for hele Patruljen. Hvis I ikke allerede har en Patruljedagbog, skal I lave jer en. Køb en almindelig Bog og udstyr den selv med Skind eller andet som Omslag med Patruljens Dyr paa.

PATRULJENS VÆG

i Tropslokalet skal være spækket med gode Arbejder fra Patruljens Liv og Virke — Lino-leumssnit, gode Dyrespor, hvilken Patrulje kan ikke skaffe sig mindst 5 gode Spor? Samling af Fugleffjer med de rigtige Navne ved, der er mange Woodcrafting at hjembringe til Væggen. Og hvad med Knobtavler, for ikke at tale om Patruljens Navn fremstillet paa en særlig Maade, som ingen af de andre Patruljer har anvendt.

PATRULJESTANDEREN

er det næstvigtigste i en Patrulje. Der findes efterhaanden rundt omkring i Troppene gamle hæderkronede Standere, med Plader fra Lands-patruljeturneringen i Basnæs, fra Divisionsturneringer og andre Lejligheder. Den gaar i Arv frem efter; de der var Spejdere i »Hjortepatruljen« for 10 Aar siden, er nu ude af Troppen, men der er stadig Spejdere i »Hjortepatruljen«, Spejderne skifter, men Standeren er det faste Holdepunkt; den er stadig den samme, med Minder om fordums Hæder.

MEN DET VIGTIGSTE

er Tonen i Patruljen, og den er det jer af i Dag, der angiver. Det er trods alt ikke Patruljens Materiel, heller ikke Dagbogen, ikke Patruljevæggen, ikke Standeren, men jer — jer selv der er afgørende for, om Patruljen er en Spejderpatrulje af den rette Slags.

Ort Holm

En spændende Ekspedition

*paa Grænsen af
Venezuela
og Colombia*

Vilde Indianere

*Til Spejdnernes Magasin fra dets venezolanske
Korrespondent.*

Mellem de to Republiker Venezuela og Colombia i Nord-Sydamerika skyder en Bjergkæde sig ind, der hedder Goajiro Halvøen.

Mange Aar gik hen, forend man vovede sig ind og opmaale Grænselinien; naar jeg siger vove, saa skal jeg i det følgende forklare, at der skal en lille Kende Mod til for at færdes der. Man kan nemlig udmærket godt regne »Motilonia« som et Land for sig selv, hvor der stadig bor vilde og uciviliserede Indianere.

I 1933 blev der i begge Republiker udnævnt Kommissioner, der i Fællesskab skulde lægge Grænsen fra Bjergtoppen Bobali ud til det caribiske Hav.

I 1937 blev jeg udnævnt til Sekretær i den venezolanske Kommission. Jeg havde lige faaet mit venezolanske Borgerskab, og kom saaledes til at begynde min nye Nationalitet i den første Linie.

Fra Caracas til Maracaibo i Flyvemaskine, fra fra Maracaibo til en Landsby, der hedder Encontrados og ligger op ad en Flod i Sydvestenden af Maracaibosen. Floden hedder Catatumbo Floden. Rejsen til Encontrados fra Maracaibo foregik i en Floddamper med et Skovlhjul bagi, saadan en som man kender fra »Onkel Toms Hytte«. Fra Flodmundingen op til Encontrados tog det fra 5 Morgen til 7 Aften.

Ad Floden gennem Urskoven

I Encontrados blev jeg hentet af Kommissionens Motorbaad. Vi startede næste Morgen Klokken 9. Begge Sider af Motorbaaden var beklædt med noget der lignede Kyllingebur, blot var Nettet tykkere og Maskerne smaabitte, det var for at Indianerpile ikke skulde trænge igennem; ovenover Motoren var der bygget en Kahyt, som var til Embedsmændene. Jeg fandt her en Soldatterriffel, en Revolver og en Feltseng og installerede mig med disse.

Catatumbo Floden snor sig som en Slange gennem Landet, hele Vejen op til Encontrados og endnu et Stykke opad passerede vi Huse og Marker med Majs, Bananer, Kakaotræer og

Græsmarker til Kvæg, men efter et Par Timer opad fra Encontrados tyndede de ud, og nu begyndte Strækningen af Vildskov, først mindre, saa større.

Myrdet en hel Landsby

Ved Middagstid passerede vi Ruiner af en Del Huse, og Kaptajnen fortalte mig, at for en 50 Aar siden havde her ligget en stor Landsby, men Indianerne »Motilonen« havde angrebet, brændt Husene og dræbt hele Befolkningen. Først flere Dage efter opdagede Folk, der ankom, Ødelæggelsen og den forfærdelige Lugt af forraadnede Menneskelig.

Lidt senere saa vi en stor, fed Krokodille, der laa og soled sig paa Sandet i en af Kurverne af Floden. Vi skød efter den, men hurtigt løb den ud i Floden, og væk var den. Forøvrigt var der et rigt Fugleliv, Hejrer, Flamingoer, Størke og en Masse, som jeg ikke ved hvad hedder paa dansk, ikke fordi jeg har glemt mit danske, men jeg har aldrig været ude for dem i det gamle Land.

Her i Troperne har vi ikke Tusmørke. Naar Solen gaar ned, bliver det meget hurtigt mørkt; men lige ved Solnedgang naaede vi Udløbet af en Biflod, som har det straalende Navn »Rio de Oro« (Guldfloeden). I gamle Dage søgte jo Spanierne, der kom til Sydamerika, Guld alle vegne, og det er sikkert fra en saadan Ekspedition, man har givet Floden Navn, skønt der ikke findes Guld i de Egne.

Paa Grund

Vi drejede ind i Guldfloeden og formindskede Farten, for Snørklærne var her værre end paa Catatumbofloeden; paa nogle Steder danner der sig Hvirvelstrømme, og de tager al Magt fra Baaden, saa det maa være en Kaptajn, der er stedkendt og forstaar sit Kram. Ikke desto mindre fik en Stromhvirvel slaat os saa meget ud af Kurs, at vi løb paa Grund.

Vi bakkede, stagede, flyttede Last, men fast stod vi. Saa kommanderede Kaptajnen alle i Vandet, for at løfte os af, jeg klædte mig naturligvis

ogsaa af, hvad de indfødte syntes at undre sig over, for her er en Embedsmand en meget fin Person; vi kiggede os godt om først, for at se om der var Krokodiller i Farvandet, og at der ikke var Indianere, der lurede i Skovkanten.

Jeg ved ikke, om det var min Vægt i Baaden eller mine Kæmpekræfter til at løfte eller maa-ske begge Dele, men klar kom vi da.

Klokken Et Nat ankom vi til en af Lejrene, »Tomás«, vi tjørede ved Bredden, og straks efter kom tre Soldater for at holde Vagt. Vi havde endnu 20 Kilometer opad Floden. Næste Morgen, efter at have aflastet Post og Proviant, fortsatte vi og naaede lige inden Middag Lejren »Las Confluencias«.

Maalet naas

Efter en Kurve i Guldfloden laa foran os en hel lille Landsby, en stærkt befæstet Garnisonsby. Husene var tækket med Palmetag og Væg-gene var af Bambusstænger. Mellem Byen og Skoven var et Bælte ryddet, og her var rundt om Byen Skilderhuse, primitive men solide, og ovre tæt ved Skoven, med kort Afstand, Pæle med elektriske Lamper, saa man kunde se Skovbry-net belyst om Natten. Byen laa paa den colombianske Side af Floden, men var delt i to Afde-linger, en, den venezolanske Bydel, og den anden, den colombianske.

Eftermiddagen gik hurtigt, man kom fra Hovedstaden og der var mange Ting at berette. Kl. 6 Aften begyndte »Elektricitetsværket« at virke; det var en lille Gasolmotor, men nok til at be-lyse vor lille By, og vi havde endog Radio; ikke nok med det, men vi havde Radiosender, der dag-lig var i Forbindelse med Caracas.

Indianeroverfald

Man gaar tidlig til Sengs, da der jo ikke er nogen natlige Forlystelser; Kl. 9 indtog vi den horizontale Stilling, jeg vaagnede Kl. 10, da Vag-ten skiftede i Skilderhuset, der laa cirka 20 Me-ter fra mit »Værelse«; men betrygget ved at være beskyttet, vendte jeg mig om paa den anden Side og slumrede atter ind. Det var cirka ved Ettiden, at jeg fo'r ud af Sengen ved Gevær-salver. Naturligvis ud at se, hvad der foregik. Der var ikke sket andet end at Indianere med Pile og Sten havde forsogt paa at slaa de elek-triske Pærer i Stykker. Derved vilde de natur-ligvis kunne snige sig nærmere til Lejren uden at blive set.

Selvfølgelig gjorde det Indtryk paa mig den første Nat, men efter at vi i den første Uge havde 4 saadanne Angreb, blev man vant til det. Terrænet var fladt, og Hundene satte altid Sol-daterne paa Spor af, hvor Indianerne kunde ven-

tes. Forøvrigt smører Indianerne sig ind med et eller andet, som stinker i lang Afstand, saa det lettede Hundenes Sporing.

De indfødte er sky

Indianerne »Mottiones« er en Stamme, der har holdt sig afsondrede fra al Tilnærmelse af Civilisation, de er stærkt begunstigede af Naturen, da der kun er Urskov her. Kommissionerne har lagt Føde, Klæder og Brugsgenstande ud til dem. Det tager de, men vedbliver at være utilnærmelige; engang stod de paa den modsatte Side af Floden, og en af Ingeniørerne mente at vide, at »yá-queno« betød Ven. Han vadede ud mod dem, si-gende dette Ord, naturligvis med Soldater paa Bredden parat for Tilfældet; han naaede kun ud i Midten af Floden, og kun ved at være meget hurtig i Vendingen i at dukke, undgik han deres dræbende Pile.

Det er uhyre sjældent, man ser Indianerne. De affyrer Pile fra Skjulesteder, og dem er der mange af i en Jungle. Det er umuligt andet end at nogle er blevet saaret eller endog dræbt, men deres Kammerater fører dem bort, saa end ikke deres Lig faar man at se. Engang var en Kvinde blevet fanget, hun bed fire Mand, og det var som Tigerbid, hun var blevet saaret og døde to Dage efter, hun nægtede at tage Føde til sig. Lægen erklærede, at hun døde væsentlig af Galskab.

Vi trækker os tilbage

Otte Dage efter min Ankomst flyttede Hoved-lejren ned i »Tomás«, den Lejr, vi havde set paa Opturen. Man flyttede grundet paa, at Overfal-dene oppe i Landet ved Opmaalingerne var blevet for hyppige og voldsomme, to Mand var blevet dræbt, gennemboret af Pile. For saa at koncen-trere Militærstyrken, slog man to Lejre sammen, det frigav mere Mandskab til Opmaalingen.

Den sidste Morgen, da vi sad ved Frokosten, inden vi indskibende os, kom to Pile susende ikke langt fra Messen, det var da en Slags Afsked. To Uger efter at have flyttet, var jeg med paa en Ekspedition op for at hente Frugter i den nyan-lagte Have; vi fandt hele Lejren brændt ned til Grunden og alle Frugttræer, Citrontræer, Appel-sintræer etc. afskaaret ca. 10 cm fra Jorden; vel-sagtens for at man ikke skulde finde paa at komme igen.

Vi var Chefsingeniøren, Sekretæren, Bogholder-kassereren, Apotekerer, Depotforvalteren og nog-le Arbejdere, der nu skulde finde Plads i Inge-niørlejren i Tomás. Indtil vi fik bygget nyt Hus, blev vi »bunket sammen«, jeg blev sat til at lede Husbygningen. Det var et Beboelseshus med fire Rum, nyt Depot, ny Radiosenderstation og nyt »Elektricitetsværk«.

Det var let nok med Materiale, Skoven var fuld af Træer; men det vanskelige var at sende Folk ud at hugge dem. I en Uge foregik dog alt i største Ro, Folkene fik mere Tillid og Soldaterne slojede mere med Vagten, — saa en Eftermiddag, da jeg sad og udskev Ugens Lønningsliste hørte jeg Skud, det blev til 96 Riffelskud. Vi var alle alarmerede. Lejrens Bevogtning rykkede til Undsætning.

Arbejdsformanden var gaaet i Forvejen for at udse Træer, egnede til Konstruktionen, da han tilfældigt opdagede 10 Indianere, der med Buer og Pile sneg sig ind paa Skovhuggerne, de gik efter Lyden af Øksen, han raabte Alarm, og nu fik Soldaterne endelig Luft for deres Trang til Skarpskydning, men ellers skete der ikke andet den Dag, hverken Saarede eller Dræbte. Kun Forskrækkelsen.

En Pil gennem Hatteskyygen

Opmaalingsarbejderne var nu 5 Dagsrejser med Muldyr oppe i Landet, en Dagsrejse var næppe mere end 10 Kilometer. Hver Uge afgik 9—10 Muldyr pakkede med Proviant, og hver Uge afventede vi spændt Nyheder. Og der var altid noget nyt.

En Eftermiddag vi ventede Muldyrene hjem, det var kort efter de 96 Skud, hørte vi ved 3-Tiden Skud. 10 Soldater blev sendt i Møde, ved godt 4-Tiden kom de ind i Lejren minus en Mule, der var blevet skudt af en Pil; man havde hurtigt skiftet Bagagen og efterladt det arme Dyr til sig selv. En af Soldaterne; en Korporal, havde faaet en Pil gennem Hatteskyygen.

Der gik to Dage, og Natten til den tredje vaagnede jeg ved 4-Tiden ved at et Muldyr stod i Døren til mit Rum og vilde ind, jeg sov altid med Døren aaben, det var det arme Dyr, der var naaet hjem til Lejren for at dø mellem Venner.

Indianerbyens Omegn er en Labyrinth

Fra Flyverfotografier havde man opdaget, at en Indianerlandsby laa ikke mere end faa Kilometer fra Lejren Tomás, og en Ekspedition sendtes derind for at se og studere deres Bygemaade. Det er forholdsvis høje Huse, men de er klinet af Mudder og har Palmetag, men der er kun en ganske lille bitte Dør, de maa kravle ind og naturligvis er Luften derinde ikke særlig god. En anden Ting, der er mærkelig ved deres Lejre, er Stierne der fører derfra; man forlader Lejren vandrende ad en Sti, der snor sig i alle Retninger, og efter at have gaaet en halv Times Tid, ender man netop der, hvor man startede; selv gaar de et Stykke ud og kender det hemmelige Sted, hvor Stien fører bort, men eventuelle Fanger, der slipper afsted, kommer saaledes til at narre sig selv og føres lige tilbage.

I Løbet af to Maaneder havde vi fire Mand dræbt, to Muldyr dræbt og seks Mand saarede.

Ja, saadan eksisterer der den Dag i Dag Indianere, blot er disse ikke udstyret med Fjer og Pragt, men de er farligere. Jeg har en Samling af deres Pile, som viser, at de er Mestre i at forarbejde disse i en Tæart, som en almindelig Kniv ikke bider i, og Modhagerne er af en saadan Art, at er Pilen først trængt ind, maa den tages ud fra den anden Side; et eneste Gode er der ved deres Pile, at man endnu ikke har fundet Spidserne forgiftede, men det skyldes vel, at de bruger de samme Pile til Jagt.

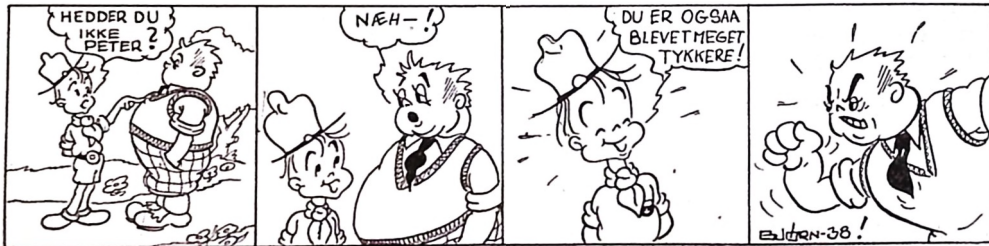
Det lykkedes mig ikke at komme dem saa nær, at jeg kunde indføre Spejderbevægelsen hos dem; jeg tror der vil gaa mange Aar, inden det lykkes.

Venlig Hilsen fra jeres gamle Kontorchef

John E. Lütchen-Lehn alias Lütte,

nu Medlem af Forretningsudvalget i Korpsset i Venezuela.

THEOBALD

Det bliver selvfølgelig os

der
vinder
i

det store Spørgs- maals-

F. Eks. i København
udsættes der værdi-
fulde Præmier til de
20 bedste Patruljer
plus en Masse extra.

tegn

d. 20. Marts

Jeg maa desværre for jer indlede denne Artikel med en beroligende Oplysning: I faar stadigvæk ikke noget at vide om Opgaverne. Det er og bliver det store Spørgsmaalstegn, saa I maa indstille jer paa at komme ud for lidt af hvert.

Det vigtigste ved Konkurrencerne er dog at Patruljerne til enhver Tid optræder fuldt ud spejdermæssigt, baade hvad angaar Færdsel og Hensyntagen til Gadens øvrige Mennesker, og saa skulde I tage og høre hinanden i de Prøver og Duelighedstegn, I allerede har. Det vilde jo nemlig være fløvt, hvis det viste sig, at en Spejder i Patruljen evt. havde glemt noget af det, han en Gang har lært.

Agitation.

Det vil sikkert blive en storslaaet Agitation for Spejderbevægelsen. Saa mange Patruljer paa een Gang har Byens Borgere bestemt aldrig før set. Mange Mennesker vil ved Byløbet den 20. Marts for første Gang faa at se, hvad Spejdere er for noget, og det er derfor, at det afhænger af jer, hvilket Indtryk, Det Danske Spejderkorps kommer til at gøre paa en Masse Mennesker. Det er nu ikke fordi vi er nervøse for at I skal gøre et daarligt Indtryk, vi ved tværtimod fra mange tidligere Korpsforetagender, at vore Patruljer er vaagne, hjælpsomme og hurtige og saa er de som Regel udmærket reglementeret paa klædt. Lad Omdømmet blive lige saa godt denne Gang.

Nye Spejdere.

Altsaa forhaabentlig kommer I til at gøre et godt Indtryk paa mange Mennesker, der herved vil faa Interesse for Spejderbevægelsen, og sende deres Drengene til vore Troppe og Patruljer.

Sikkert vil ogsaa en Mængde Drengene paa Gaden opdage, at det kunde jo være det var meget sjovt at være Spejder. I maa derfor i Patruljerne være nogenlunde forberedt paa at skulle modtage nye Drengene, men — det gælder da om at der i Patruljerne er Plads til flere Spejdere. I det hele taget skulde I sørge for at jeres Patrulje ikke er for stor. En 5—7 Mand er passende, og hvis I paa et eller andet Tidspunkt venter Tilgang, enten fordi, I selv har agiteret, eller som nu, været med i »Det store Spørgsmaalstegn«, saa er det klogt at oprette en eller to Patruljer til med Patruljeassistenter som Førere, saaledes at nogle af Troppens Patruljer kun er paa 4—5 Mand. Saa kan de nye Drengene fordeles paa disse Patruljer. Derved undgaar man Patruljer af lutter nye Spejdere. Det kan være svært for selv en gammel Patruljefører at klare en saadan Patrulje, og de Spejdere, de nye kommer i Patrulje sammen med, faar noget at gøre med at uddanne dem. Det gælder nemlig om at de nye Drengene i en Patrulje ikke bliver dominerende, men at de gamle Spejdere stadig kan være bestemmende for Tønen og Arbejdstempoet. De nye finder derved bedre Kammeratskab, bliver stærkere beskæftiget og keder sig derfor ikke.

Motto: Smaa Patruljer, mange Patruljer bliver til mange større Patruljer: Fremgang.

HAVNEN

*Vor flyvende
Medarbejder
med*

Havnevæsnets Patruljebaade

Havnen er Forbindelsen for Byen ad Søvejen. Dag efter Dag passerer Skibe forbi Toldbodsbommen, nogle lossere, andre lastere, og andre igen benytter den »toldfri« Frihavn til at om-lade, ompakke Ladningen og derfra sendes videre uden Toldbyrde eller lignende Omkostninger.

Det er givet, at der her ligesom i alle andre Forhold maa herske Ro og Orden og hertil har vi Havnepolitiet. Overalt paa Kajer og Pladser og i selve Havnen findes det, og her benytter man smaa raske Motorbaade som Befordringsmiddel.

Og saa stak jeg en tidlig Morgen til Søs med en af Patruljebaadene.

Vi stod Nord paa —

Efter en kort Visit hos »Prins Knud«, der laa lastet til Randen med Koks, sejlede vi til Storbyens Benzinhavn, et helt Kapitel for sig selv, og hentede en Installator, der skulde ud

og rette et af Indløbsfyrene. Det var koldt — knagende koldt — Vandet, der blev slynget ind over Baaden, frøs øjeblikkeligt, og i Løbet af ganske kort Tid gik Viskerne paa Styrehusets Ruder ud af Funktion og hele Fartøjet lignede et flydende Ispalads. Saa var der ikke andet at gøre end at stikke Knoppen op over Kanten — føj!

Vandet frøs, og en Kaskade af smaa bitte Isnaale feg ind over os. Naar Lejlighed gaves, krøb vi ud og plukkede Isen af, men jeg kan forsikre jer for, at vi var kun ude faa Minutter ad Gangen.

Vi naaede Fyret og skridende og glidende begav vi os ind over Stensætningen med den 7 m lange Stige. Den blev forsvarligt surret fast paa alle Leder og Kanter, og medens Kaptajn Rose og jeg klamrede os til den, klavrede Installatøren op. Fyret var rundt og godt tiliset, saa jeg var meget langt fra at misunde ham Job'et. Saa slap han Stigen og laa nu i ti Meters Højde oppe paa det runde Fyr og regerede med sine Nøgler og Tænger.

Der lød et Brag — det var en »Svensker-Nøgle« der smuttede fra ham og nu drøned ned. Rasmussen sprang og Nøglen knaldede ned faa Centimeter fra ham.

Jeg begyndte saa smaat at tro, at vort krampagtige Greb i Stigen egentlig var omsonst — saa skred den!

En Brøkdal af et Sekund gik — saa reagerede vi — med et haardt Ryk rev vi Stigen op, Næverne slog ind i det frosne, glatte Træ, Kaptajn Rose bed saa haardt i sin Cigar, at den gik over — og saa havde vi Kontrol over Stigen igen.

Efter den Omgang trængte vi til Rekreation og stak til Søs igen. Hver Bøje, hver Kost blev synet, og hvad var det — en enlig Pind uden Kost eller Tværstang ragede op her.

Blæst af? Skyldet af? Nej, ingen af Delene — ganske simpelt stjalet og nu brændt til

Aske i en eller anden Kabys. — — Naa — Lageret i Baadens Forstavn var rigeligt og en ny Skib blev sat op!

Saa stak vi igen ind i Havnen, og enten I vil tro mig eller ej — saa var der ligesom lunere! Toldboden, Flaadens Leje, Knippelsbro — et imponerende Bygningsværk — Langebro — Syd-havnen.

Paa Vejen derud mødte vi en Slæbebaad med en vældig Slagside, og medens vi drejede bi, tog et Par Plader smuttede jeg ud og Kaptajn Rose forvissede sig om, at han godt kunde klare sig selv, og saa dutede vi videre syd over mod Slusen.

Hvert andet Øjeblik dukkede Kaptajnen under Styrehuskanten og noterede i sin Bog — Navn, Skib, Hjemsted og Kajplads.

Saa naaedes Slusen — det vil sige — Isen. En mægtig Is-

flade strakte sig fra Anløbsbroen helt ud til Søs.

Farten tog af Baaden og til sidst laa vi stille. Maskinen sparkede og harkede — men ikke en Tomme gled vi fremover.

Naa, saadan — Maskintelegrafene ringede — Dieselmotoren hvædede, og hvirvlende Isflager op skød vi agterover. Saa frem igen, Patruljebaaden arbejdede sig op paa Flagen, Afterenden sank, saa brast Isen med et Dron, Revner skød sig lynsnart ud til alle Sider, Forenden dukkede og atter bakkede vi.

Fuld Kraft bak!

Fuld Kraft frem!

Og splinterende Isen masede vi os ind til Broen.

Da Kaptajnen har aflagt Besøg paa Slusestationen, rensede vi hele Havnebasinet for Is og stak saa op i Nordhavnen igen. Der havde vi en Galease stikkende paa Grund inde i selve Havnen, Forskibet stak mægtig godt i Grunden og vi havde lovet at hjælpe ham løs.

»Enigheden«, for det hed han, stak os en Trosse, og saa lagde Patruljebaaden Kræfterne i. Trossen slirpede op af Vandet i et Smeld og sendte et Styr af iskoldt Saltvand til alle Sider.

Uh!

Halv Kraft frem — »Enigheden« rørte sig ikke af Pletten — nej hov — jo — nu begyndte de at raabe derovre — vi slækkede af og bakkede bi — Skipperen daskede rundt og vrælede,

at vi ikke maatte mere, for saa trak vi Agterskibet fra ham!

Saa satte vi Snuden til og prøvede at dreje ham af Grunden — men da Lønningen tog paa at knage, stoppede vi ogsaa denne Spøg. Næste Morgen kom han flot ved egen Hjælp. Han stablede Lasten (Cement til Knippelsbro) op agterude og tyngede paa den Maade Forskibet fri — saa firedde han Storbommen ned og rejste den lodret foran Skibets Stævn og ved Hjælp af Tal-

jer hejsede han sig selv af Grunden!

— Knagende fikst gjort.

Skumringen kom — Lysene inde over Byen begyndte at tændes — Fyrenes Lyskegler svingede rundt og rundt — Dagen var endt!

Næste Dag stillede jeg som Brofogedassistent paa Knippelsbro.

Øverst oppe i Kom-

mandotaarnet dirigeres hver Manøvre med den store, smukke Bro. Tryk paa Knapper, Vridning af Haandtag sætter hele Apparatet i Gang.

Det tuder derude og blaa Petter ryger til Vejrs. Gennemsejling ønskes!

Vi signalerer tilbage med røde Lys at hans Anmodning er opfattet, og gør klar. Summeren hyler — eet langt og to korte!

Alt klar!

Alarmklokken tager fat — Afspærringen etableres. Imedens har Klokkesignaler i Maskinen kaldt Maskinfolkene til og de har fjernet de enorme Kontravægte, der stabiliserer Broen i Hvilestillingen. Færdselen stilner af — hører op, og nu sætter Brofogeden de 1600 Tons tunge Klapper i Bevægelse: Bro op! Sejladsen er fri — Slæberen gaar igennem og der gives Signal til Maskinen Bro ned!

Klapperne kaster deres kolossale Skygger ind over Kommandobroen — atter Færdsel.

Det tuder igen — denne Gang sydfra!

Afspærring — Kontravægtene frigøres og Klapperne begynder at gaa op.

I dette Øjeblik hører vi en Ambulance. — Vi kan se den sno sig ind og ud mellem den standsende Trafik — —

Hvad nu?

Brofogeden vurderer hurtigt Skibets Fart — Vind og Strøm kender han, der kommer nemlig Rapport hver Time. — Det kan gøres! I

Kold og rolig, med Haanden paa Kontrolviser og Regulatorgreb, dirigerer Brofogeden den dramatiske Situation.

næste nu brøler en Sirene løs, den staar ret ud for os, og dens stigende Brølen braser mod Trommehinderne i næsten uudholdeligt Pres. Sejladslysene slukkes og Stop tændes. Broklapperne har faaet Kontraordre og er paa Vej ned — næppe har de rørt hinanden, før den røde Ambulance farer frem, ind over de duvende Klapper — videre frem ...

Jeg er for en Gangs Skyld stum — jo, virkelig stum.

Et Menneske var i Nød — og Mennesker hjalp efter bedste Evne.

Damperen nede i Sejlløbet slog Kontrabak, saa Skrog og Skib dirrer, Skruen malar Vandet op i skummende Styrt — den svajer og duver — glider stadig frem — nærmere og nærmere. Vil de da aldrig faa

Ført nu er Broen klar, Trafikken vælter frem.

det mægtige Skib til at standse — jo nu — nej! — den glider stadig fremover — Jo! Endelig har Skruen og Ror faaet Magt over Skibet —

Sirenen standser — Stilheden efter Brølen staar som et Bræt mod os — Klapperne glider atter opad — fri Sejlads! —

I dette korte Nu, hvori dette udspilles, fløj Tanke og Handling — Mænd handlede — Sø-mænd var det og Sø-mænd klarede det!

Jeg var stolt af mine Medmennesker, da jeg gik ned fra Kommandotaarnet — men ak, ikke ret længe — thi paa Vejen ned mødte jeg et Medmenneske, der var paa Vej op for at klage. For naar Ambulancen kunde komme over, hvorfor i al Verden kunde han saa ikke!

Ikke eet Øjeblik tænkte han paa, at det var en Nødssituation, det kunde maaske være en af hans nærmeste, der var paa Vej til Operationsbordet —

Jeg ventede et Øjeblik dernede ved Foden af Vindeltrappen — i Haab om, at Brofogeden vilde sparke ham ned — men nej

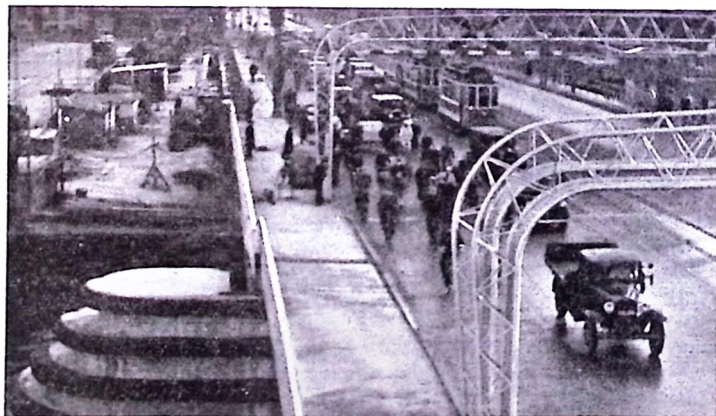
Jeg stod og betragtede Billedet her ved Broen:

En uendelig Strøm af Biler, Cyklister, Sporvogne rumler i uregelmæssigt Tempo over Broen fra begge Sider, langs Kajerne ligger Dampere og lossere og laster. Kulkraner kører med en monotont syngende Lyd frem og tilbage og spytter hvislende deres sorte og jordhentedes Sten ned paa Toppen af et himmelstræbende Bjerg.

Paa Vandet suger Motorbaade sig frem og tilbage og over mig brummer en 4-Motors Trafikflyver.

Jeg fornemmer i et Gys Storbyens Jag og erkender pludselig, at her ligger Nøglen til Byens Liv. Trafikken, Samkvemmet med andre Mennesker skaber nye Mennesker, Mennesker, der lever. —

Aage Matthiessen.

En Patruljeførers Beslutning

Skrevet af
en Patruljefører

Jeg vil skabe den rigtige Aand i min Patrulje.

Jeg vil altid være venlig. Jeg vil være en trofast Ven med alle Drenge i min Patrulje og altid være parat til at hjælpe dem. De skal kunne regne med mig, naar det gælder om en god Idé, en ny Sang eller min Hjælp til et eller andet, og vi skal være ligesaa enige som Vogne i et Jernbanetog.

Jeg vil arbejde mig igennem alle Prøver og Duelighedstegn.

Jeg vil arbejde mig igennem fra II til I Kl. Spejder, blive Væbner og Ridder og derigennem naa de højeste Grader af spejdermæssig Dygtighed, saaledes at jeg derved kan blive et Eksempel for mine Spejdere, og maaske faa dem til at gøre ligesaadan.

Jeg vil hver Dag gøre en good-turn.

Jeg vil ikke have, at Ideen med good-turn skal kunne sammenlignes med mit bedste Halstørklæde, som jeg kun bruger ved festlige Lejligheder. Jeg vil heller ikke automatisk holde op med at kigge efter Lejligheder til at gøre good-turns, naar jeg har gjort den første i Løbet af Dagen. Fordi jeg allerede har gjort een good-turn den Dag, er der ingen Grund til at lade være med at lede efter Bedstemoders Brillen eller at gaa i Gang med den Stabel Brænde, der længe har ventet paa at blive kløvet.

Jeg vil leve efter Spejderløftet og -Loven.

Jeg vil bestandig huske at være trofast, og jeg vil ikke fordømme mine Kammerater, selv om de skulde finde paa at drille mig lidt voldsomt. Jeg vil ikke bagtale nogen, være spydig, ja, ikke en Gang blive fornærmet. Jeg vil tage mig Tid til en Gang imellem at sidde roligt ned og tænke over, hvad det vil sige at være tro mod sit Fædreland, mod andre Mennesker og mod Gud. Jeg vil være sparsommelig, selv om jeg har mægtig Lyst til en ny Fodbold og har 15 Kroner staaende i Banken. Det bedste jeg saa kan gøre er at sætte endnu en Krone i Banken og gaa fløjtende videre. Jeg vil være een, man kan stole paa og altid være paalidelig, og min Tropsfører skal altid kunne regne med at jeg er præcis baade til Moder og Ture.

Jeg vil føre min Patrulje.

Jeg vil huske paa, at det er mig, der er Patruljefører, og at jeg er ansvarlig for det, mine Drenge foretager sig. Jeg vil sørge for, at de respekterer mig som Patruljefører. Jeg vil omhyggelig planlægge alle mine Patruljemøder og de Afdelinger af Tropsmoderne, som jeg er ansvarlig for. Jeg vil vie hele min Energi og Vilje til Patruljearbejdet og tage min Del af alt Patruljens Arbejde. Jeg vil være fair mod min Patruljeassistent og af bedste Evne træne ham op til at overtage Patruljen efter mig. Jeg vil være vaagen overfor de Muligheder og Evner, der ligger gemt i Drengene, saa jeg giver dem de Opgaver, der ligger for dem.

Jeg vil planlægge mit Arbejde.

Jeg ved, at den eneste Maade, man kan blive en dygtig Fører paa, det er at vide, hvad man vil, og vide, hvorledes man vil gøre det. Jeg vil ikke holde et eneste Patruljemøde, uden at jeg ved, hvordan jeg kan faa Jens og Karl interesserede i at opføre en lille Komædie til Tropsfesten, eller faa Bent til at forstaa, at han nu skal tage Nødhjælpsmærket, som en Forberedelse til I Kl. Proven.

Jeg vil være opmuntrende og rose, hvor det er fortjent.

Jeg ved, at der er ikke noget, der hjælper en Dreng saa godt som et opmunterende Ord, eller et bragende Bifald, naar han har gjort et eller andet rigtigt godt. Jeg vil være paa Udkig efter den Spejder, der ikke nøjes med at gøre lige netop det, han bliver sat til, men ogsaa af sig
(Fortsættes nederst næste Side)

FLERE

udenlandske Lejre i Løbet af Sommeren

Norge.

Bergens Krets af Norsk Speidergutt-Forbund holder en større Lejr ved Strandebarne i Hardanger i Nærheden af Bergen i Dagene fra den 26. Juni til den 7. Juli i Aar. Der er indbudt 15 Spejdere fra vort Korps og et lignende Antal fra vore grønne Kammerater. Lejrkontingentet er sat til 17 norske Kroner. Korpsen ser sig meget gerne repræsenteret i denne Lejr, som det trygt kan anbefale som Sommerlejr for en Trop. Rejsen kan foretages med DFDS's Baade fra København til Bergen for ca. 50 d. Kr. Interesserede Troppe bedes skrive til Korpskontoret.

Lithauen.

Som omtalt i forrige Nummer var et Hold danske Spejdere ogsaa indbudt til Deltagelse i en større Lejr i Lithauen fra den 8. til den 18. Juli 1938 ved Aukstoj i Panemuné nær Kaunas. Vi har foretaget en foreløbig Kalkulation over Udgifterne, der for Rejse fra København til Kaunas og Retur incl. Lejrkontingent og delvis Forplejning paa Rejsen udgør d.Kr. 115,00. Det er en Forudsætning, at et tilstrækkeligt stort Hold kan sammensættes. Anmeldelser maa være Korpskontoret i Hænde inden 1. April 1938.

Finland.

Finlands Svenska Scoutförbund indbyder til Landslejr ved Jakobsstad i Østerbotten fra den 7. til den 15. Juli 1938. Rejsen via Stockholm varer ca. 51 Timer hver Vej. Omkostningerne for Rejse København—Jakobsstad T/R, incl. Lejrkontingent og Forplejning undervejs udgør d. Kr. 160,00. Ogsaa her gælder det, at et tilstrækkeligt stort Hold skal kunne sammensættes. Anmeldelser til Korpskontoret inden 1. April 1938.

Letland.

Lejren i Letland varer fra den 22. Juli til den 1. August 1938 og ligger ved Bulduri, nær Riga. Rejsen varer ca. 32 Timer. Omkostningerne for Rejse København—Riga, T/R, incl. Lejrkontingent og delvis Forplejning undervejs udgør d. Kr. 135,00. Holdet maa være tilstrækkeligt stort og Deltagerne ikke for gamle, ellers kan den billige Jernbanerejse ikke opnaas. Anmeldelse til Korpskontoret inden 1. April 1938.

Angaaende Lejrene i Island (5.—13. Juli 1938) og i Sverige (29. Juli til 8. August 1938) vil Meddelelser senere fremkomme.

Tage Carstensen,
International Commissioner.

En Patruljeførers Beslutning

(Fortsat fra forrige Side)

selv giver et lille ekstra Nap, og saa skal jeg vise ham, at jeg paaskønner den Slags Hjælpsomhed. Jeg vil ikke tage Æren for mine Spejderes Arbejde, og naar Niels har tegnet en rigtig fin Kortskitse, saa skal jeg sørge for, at hele Troppen faar Anledning til at se den og ønske ham til Lykke med veludført Arbejde.

Hvis alle disse Beslutninger ogsaa er dine, udmærket! Sæt saa blot dit Navn paa denne Linie:

og lad os saa smøge Ærmerne op og tage fat.

ULVEUNGE - AVISEN

RIV MIG UD - BIND MIG IND - GEM MIG GODT

Nr. 2

Marts 1938

En Ulv lyder den gamle Ulv
En Ulv giver aldrig tabt

Slid Og Slæb

Disse 3 Ulve har vel nok faaet Oppakning paa, saa det kan forslaa noget.

Selv om de ser meget glade ud, er det nu ikke sikkert at de vilde være lige saa glade, naar de har gaaet lidt med Oppakningen paa. Men de er sikkert blevet klogere, kan I tro.

Husk altid, hvis I skal ud paa en Tur og bo hos Ulvekammerater i en anden By eller bo i en Hytte en Lørdag Aften, da ikke at tage mere med end højst nødvendigt. Dette er: Regnfrakke, Tæpper eller Sovepose, Vaskesager, Spise-

grejer, extra Sweater, 1 Par tørre Strømper og 1 Par smaa Sko.

Og spørg saa for en Sikkerheds Skyld jeres Flokfører, om det er nok at have med eller om I kan lade noget af det blive hjemme.

EN ULVEHUE

mrk. »Kay Jensen« er tabt ud af Toget efter Kongeparaden. Den findes hos Arne Christiansen, Hovedgaden 50, Hedehusene.

DEN GAMLE ULV TALER:

Forleden Dag hørte jeg to Ulveunger, en »grøn« og en »gul«, fortælle i Radioen om, hvad en Ulveunge tager sig for og hvordan man kender ham. Mange af jer har sikkert hørt det, og det er jo sjovt, at vi nu er saa kendt, at vi saadan kan faa Lov til at fortælle om os selv i Radioen. Det, Folk kender os paa, er selvfølgelig Uniformen, men har du nogensinde tænkt paa, at man helst ogsaa skal kunne mærke paa en Dreng at han er Ulveunge, naar han ikke har Uniform paa? En Spejderfører rejste engang i Tibet, et Land, hvor der ikke er mange Spejdere men en Del Ulveunger, og han fortalte, da han kom hjem, at han altid kunde se paa Drengene i en Landsby, om de var Ulveunger: de havde nemlig rene Hænder — det at vaske Hænder kendte man ellers ikke noget til i de Egne. Disse Ulve havde altsaa fundet ud af, at renavskede Hænder hørte med til at være rigtig Ulveunge. Prøv engang, om du kan finde ud af, hvordan man skal kende en Ulv, der ikke har Uniform paa, fra en Dreng, der ikke er Ulveunge. Og naar du saa har fundet ud af det, saa snak med dine Kammerater om det og se, om I kan vise andre Folk, hvad rigtige Ulveunger er, — ogsaa naar I ikke er i Uniform.

God Jagt!

Skiminige-Ulven.

Det Store ? Spørgsmaalstegn den 20. Marts

Selvfølgelig skal Ulveungerne med i »Det store Spørgsmaalstegn«. Smaa og vaagne skal de myldre rundt i Byen paa deres egen Rute og løse de Opgaver de møder.

Den 20. Marts

foregaar der noget i Danmarks større Byer. Vi skal alle være med og vi skal den Dag vise hvorledes glade Ulveunger ser ud!

BLAA BANDES BLANDEDE BEGIVENHEDER

IV. Isen er usikker!

Dybeseen var vældig stor, en af Egnens største Søer, som det tog 5 Timer at trave rundt om for »De seks« fra Blaa. I Dag var Isen dækket af et ikke særlig tykt Lag Is, men dog tykt nok til, at man kunde forsvare at løbe paa Skøjter paa den.

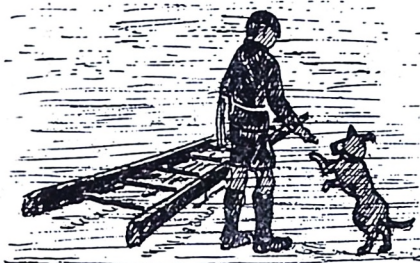
Den næstsidste Dag »Blaa« opholdt sig paa Godset »Kvæsing«, drog de om Morgenens forsynet med Madpakke og Skøjter af Sted til Søen for at dyrke Skjteløb. Det var en herlig Vintermorgen med Rimfrost paa Træer og Grene. Solen skinnede muntert til »De seks«, men var dog let tilsløret af Rimtaage. Snart var Drengene nede ved Søen, hurtigt tog de Skøjter paa og hu hej, i susende Fart stod de paa den blanke Is. Af Ulvetørklæderne lavede de nogle primitive Skøjtesejl og saa gik det med Vinden i Ryggen ud over Isen. Sikke en Fart de havde paa.

Midt ude paa den store Sø morede de sig med alle Slags Lege, imens gik Tiden, og hvad der ogsaa gik, var Solen. En tæt og uigennemsigtig Taage lagde sig over Søen. Pludselig opdagede »De seks«, at de ikke kunde se en Haand for sig. Alt blev koldt og fugtigt. Der var slet ikke rart paa Isen længere. Drengene blev enige om, at de maatte i Land hurtigst muligt, men det var saa sin Sag, for hvor var Land. Over alt saa de kun en tyk, graa Taage. Pludselig lød der en underlig drønende og smeldende Lyd, som fik »De seks« til at fare sammen, det var en Advarsel, der fortalte Ulvene, at Isen slog en Revne.

»Hare« Skøjte gik løs, han faldt og stødte sit Hoved imod Isen og fik et voldsomt Næseblod, hurtigt fik han Skøjten spændt paa, men da han skulde indhente de andre, var de forsvundet i Taagen. Hvad var det, hørte han ikke en underlig knækkende Lyd, nu lød langt borte fra Skrig om Hjælp. Med Blodet dryppende fra Næsen løb han, alt hvad han kunde, for at indhente de andre og bringe Hjælp, men Raabene blev svagere og svagere. Det var ham umuligt at finde hen til Kammeraterne. — Jeg maa hellere søge Hjælp i Land —, tænkte »Hare«; han hørte nu et Bilhorn tude tæt ved og kunde deraf slutte, at

Landevejen og dermed det faste Land maatte være tæt ved. Og rigtigt! Nu tegnede sig tydelig Omridsene af en Række Træer i Taagen. »Hare« havde naaet Søbredden, hans Tøj og Ansigt var tilføjet af størknet Blod fra Næsen, men heldigvis var Blodet holdt op med at flyde.

Han ser et lille Hus, det er tomt, »Hare« raaber, men ingen kommer, ude paa Søen ligger hans Venner og er maaske ved at drukne. Han maa bringe Hjælp. Situationen giver ham Kræfter. Der hænger en Stige. Der en Tørresnor

og dér en stor Kælk. Han anbringer Snor og Stige paa Kælken og saa ud paa Isen. Hvordan finde de andre paa Isen? Ved at se ned paa Isen opdager han en Række røde Blodpletter, hans eget Næseblod. Nu gaar det strygende efter Blodsporet. Meget hurtigt naar han Stedet, hvor han faldt, skubbende Kælk og Stige foran sig. Han raaber højt sine Venners Navne. Langt borte hører han noget i Retning af Svar. Det er ham umuligt at beregne, hvor fra. Noget varmt stryger sig op ad hans bare Knæ. Han ser ned. En lille Hund hopper op ad ham og slikker ham. Saa løber den frem foran ham lige som søgende at drage »Hare« med sig. »Hare« følger den. Nu bliver Lydene fra Ulvekammeraterne tydeligere. Taagen begynder at lette. »Hare« ser lidt fremme noget aabent Vand. Isen knager og brager. Han bringer Stigen ned paa Isen. Heldigvis har hans Flokfører fortalt ham, hvad man foretager sig under Redningsforsøg paa Is. Nu er han helt ude ved Vaagens Rand, Isen er bristet i mange Stykker. Her ser han de andre fem Ulveunger klamrende sig til den tynde Is, udmattede og fortvivlede, gennemblødt til Skindet. Ustandselig brast Isen, naar de greb efter den faste Flade. »Hare« faar Stigen skubbet lige saa langt ud han kan, uden at denne glider ned i Vaagen, saa kravler han paa Maven helt ud til den yderste Del af Stigen og medbringer Snoren han havde taget med sig fra det forladte Hus. Her ude fra Stigen kan han

ved Anvendelse af Resten af sine Kræfter faa kastet en Ende Reb til »Egern«, der endnu har lidt Kræfter til overs. Ved Hundens og egen Hjælp faar »Hare« nu trukket »Egern« op paa det tørre, og efterhaanden faar de saa halet de andre op paa nær Spurv, der i sidste Øjeblik gaar til Bunds i det iskolde Vand. Hurtigt smider »Hare« sine Støvler og dykker ned efter ham, da han kommer op med ham, er »Spuv« bevidstløs. I Mellemtiden er Hunden forsvunden. Den bevidstløse bliver anbragt paa Slæden, og de fem drivvaade Drenge løber saa godt de kan med ham mod Land. Det er nu blevet klart Vejr, og inde fra Land ser de Mennesker med Hager og Slæder komme løbende. Snart naar man hinanden. Alle 6 bliver anbragt paa Slæderne indsvøbt i Tæpper og kørt ind til Land. Her var man nemlig blevet klar over, at noget maatte være sket, da Stigen var forsvunden og ydermere den lille Hund pludselig var kommet løbende og havde givet Hals. 2 store Ambulancer kom sendende henad den opbløede Skovvej. »Spuv« fik kunstigt Aandedræt og kom snart til sig selv.

20 Minutter efter laa »De seks« medtagne og elendige paa det nærliggende Amtssygehus i seks varme Senge, taknemmelige over deres Redning, der skyldtes dels »Hare«s Omtanke og dels hans Næseblod, men ogsaa i høj Grad den lille Hund, der jo egentlig var den, der havde fundet Ulykkesstedet. Ud over en meget alvorlig Forkølelse og en kraftig Modvilje mod at begive sig for langt ud paa usikker Is, fik »De seks« intet Møn af den ulykkelige Skøjtetur. Men Juleferien blev unægtelig forlænget med 3 ufrivillige Uger paa Kvæsinge og Oplands Amtssygehus.

Peter Tini.

(Næste Gang: »Blaa Band« narrer »grøn Band« fra Naboflokken).

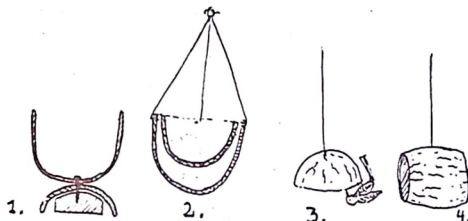
Her ser du hvorledes et Flagknob bindes i Urskoven.

Hvad en Kokusnød kan bruges til ...

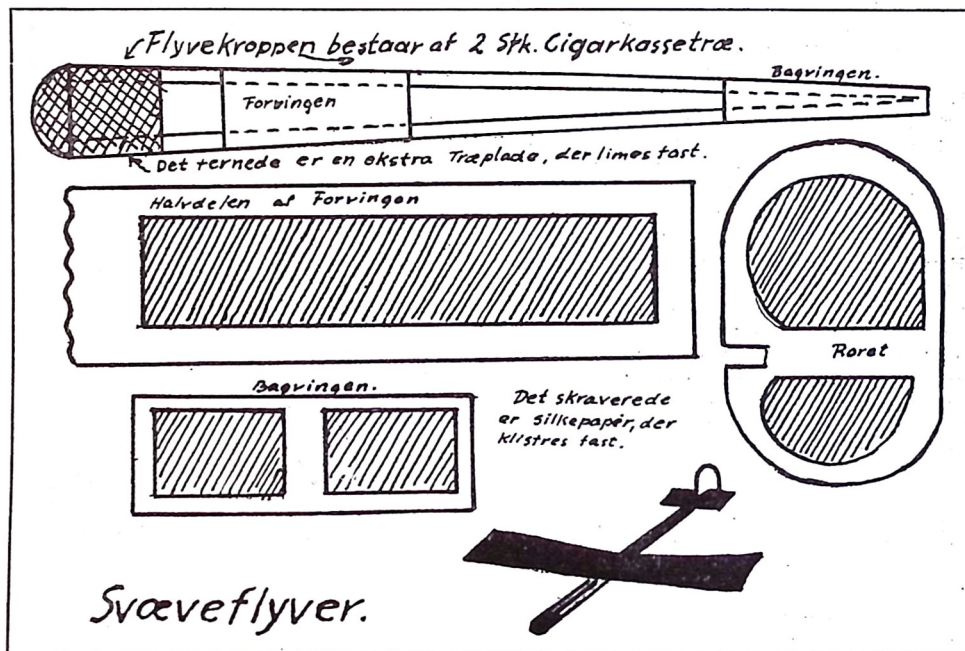
En Kokusnød kan bruges til mange Ting, — bl. a. kan den jo spises —, de fleste ved forresten ikke engang, hvorledes man aabner den; det sker lettest ved først at bore »Øjnene« ud, saa at Saften løber ud, dernæst slaar man med en Hammer nogle faste Slag hele Vejen rundt paa Nøddens Midte, hvorpaa den nok saa nydeligt deler sig i to Stykker. — Hvis man vil lave noget af den, maa man save den over.

En Kokusnød kan poleres meget smukt og let. — Først bearbejdes Skallen med Fil, Kniv og Skrabejern, allerbedst med et Glasskaar. Dernæst gaar man i Gang med Sandpapir og pulveriseret Pimpsten. Til sidst gnider man Skallen blank med lidt Olie. — Man kan f. Eks. lave sig et Krus, se Tegning 1, det har den Fordel, at man ikke brænder sig paa det. — En lille Nød skæres i to ulige store Dele, den mindste bruges som Fod og fastgøres med en Messingskrue, der skrues ned i en Træklods under Fodtykket. — Man kan ogsaa lave

en hængende Urtepotte — var det ikke en Idé til Mor's Fødselsdagsgave — af en stor og en lille Nød, der anbringes inden

i hinanden (Tegning 2), den inderste skal have »Øjnene« nedad, den yderste holder paa Vandet. — Du kan ogsaa gøre en good turn ved at hænge en Kokusnød ud til Fuglene — Tegning 3 og 4 —, naar Nødden er spist, kan du fylde efter med Tælle, det spiser Fuglene — i dette Tilfælde Mejsjerne — ogsaa gerne. Ved Tegning 4 maa du huske, at der skal være Hul i begge Ender — og at Nødden skal hænge frit.

DAGBOGEN

Vi stod nogle Stykker og bladede i Ravnens gamle Dagbog. Hvor var det i Virkeligheden for-
nøjeligt. Det ene gode Spejderminde efter det
andet sprang en imøde fra Tegninger og Beret-
ninger. Der var »En Dag paa Amager« — en Pa-
truljekonkurrence — med en Række herlige
Skitser, der var Weekendture og Nattevandring
gennem Skov og der var ikke mindst Navnene
paa en Flok gamle Spejdere, Spejdere, der snart
er »grown-up« Mænd. Vel var det morsomt at
kigge i den gamle Bog, og vi stod og blev enige
om, at den Patrulje, der ikke fører en ordentlig
Dagbog, snyder sig selv og sine »Efterkommere«
for noget meget værdifuldt.

Da jeg kom hjem, faldt mine Tanker paa nogle
andre Dagbøger. De laa i en af mine Skuffer og
bar Aarstallene 1910—1911, 1914—1916 o. s. v.
Det er jo nogle Aar siden, saa længe siden, at
jeg kan se af den første, at det kostede 5 Øre
at køre med Sporvognen, naar man stod paa
Bagperronen. Disse Bøger er personlige Dagbo-
ger. Gad vidst om det ikke var Olfert Ricard
eller muligvis den glimrende »Lommebog for
Skoleelever« som hans Fætter Rektor Hartvig-
Møller udgav, der fik mig til at gaa i Gang med
Dagbog. Dagbogen er ikke fort lige regelmæssig
gennem alle Aarene. Men tilstrækkelig til, at
disse Dagbogsaar er forbløffende levende for
mig baade med Lys- og Skyggesider.

Der var noget sundt ved, at man inden man
gik til Ro, gennem sine Dagbogsnotater fik gjort
Dagen op. Jeg gik til Præst, dengang jeg be-
gyndte min Dagbog, og kan se, at man tænkte
igen, hvad man havde hørt der.

»At vandre Guds Veje«, »Om Overtro og Van-
tro« kan der staa som Emner paa Præstetimerne.
Man ser Dagen for sig, de Kammerater, man
havde været sammen med, den unge Pige, man
havde hilst paa, hvad Fritiden var gaaet med.

Jeg er ikke sikker paa, man skal fore Dagbog
hele sit Liv igennem. Det kan saa let blive til,
at man noterer om det regnede den 15/2 1915
og om man den Dag fik Flæsketeg eller Sild til

Middag. Temmelig ligegyldigt.

Men det at lære sig hver Aften at gøre Dagen
op for Eks. som Spejder under Synsvinklen hvil-
ken good-turn fik jeg gjort i Dag, det er baade
sundt og ofte beskæmmende.

Man fandt for Resten engang en mærkelig
Dagbog. Det var Benjamin Franklins. I véd
ham med Lynaflederen og den amerikanske Uaf-
hængighedskrig. Franklin var en Mand, der
gerne vilde være en god Mand. Saa fandt han
ud af, at der var 12 Dyder han vilde træne sig
op i, indtil de blev gode Vaner for ham. En tret-
tende Dyd, Ydmyghed, lagde han til, fordi en
Ven sagde ham, at Folk fandt ham vigtig. Saa
begyndte han i sin Dagbog at sætte en Prik for
hver Gang han overtraadte en af Dyderne.

Men han tog dem ikke alle sammen paa een
Gang. Han tog først den, han fandt lettest, nem-
lig Maadehold i Mad og Drikke. Saa lagde han
en ny Dyd til hver Uge. Han opdagede snart,
hvor forbløffende smaa Fremskridt han gjorde.

Lærde som Apostlen Paulus siger: at det
gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det
onde, som jeg ikke vil, det gør jeg.

Saa gælder det for os om, naar vi gør de sam-
me Erfaringer, at fastholde de store Maal for et
Menneskeliv, om Maadehold, Orden, Renhed,
Uselviskhed, Kærlighed. Alle de store Idealer vi
ogsaa moder i vor Spejderlov. Men her vil det
saa ske for nogle af os, at vi, om vi tror at vi
kan klare Kampen alene, bliver ydmyget som
Grundtvig blev det og til sidst maa sige:

»Du Gud vil undvære,
til du er ham lig.
Nej, giv ham din Ære,
saa hjælper han dig!
Fra Døden til Livet
kun een det var givet
paa Vinger, at hæve sig selv!

Denne ene, der siger om sig selv: »Dersom
Sonneen faar frigjort eder, bliver I virkelig fri.«
Fritz Lerche.

PRÆMIEOPGAVEN I DECEMBERNUMMERET

Ved en Fejltagelse blev denne ikke omtalt i
forrige Nr.

Vindere blev:

Hans Finsterbach Pedersen, II Absalon, H.K.D.
og Heino Ottesen, Slagelse.

De har begge faaet en Drengbog i Præmie.

Se Side 31 —

I ? Det **Store**
Spørgsmaalstegn

VIL LÆVER I NATUREN

Foraaret

Du har vel mærket, at det er ved at blive Foraar?? Mange Foraarsbebudere forkynder det med deres Sang.

Hvis du har en Størøkke, da hører du sikkert Størørens muntre Sang hver Morgen. Læg Mærke til, hvor utroligt mange andre Fuglestemmer den kan efterligne.

Moseliv

Bor du ikke saa langt fra en Mose, saa gaa en Dag derud for der er der allerede rigtig Foraarsstemning. Viben kom allerede i Februar. I Aar er den sluppet godt for den Kulde, den tit er udsat for. Sidste Aar flakkede den fra den ene Kilde til den anden i Haab om at finde Føde; for Sneen dækkede det meste af Landet i Februar. Mange af dem er sikkert døde af Sult.

Graagaasen er ogsaa kommet. Den forkynder sin Ankomst ved glade Skrig, søger hen til sine Ynglesteder og lægger der ved hele sin Færd for Dagen, at den er hjemme straks efter Ankomsten.

Horsegøgen

Krikanden kommer ogsaa sidst i denne Maaned, ligeledes Moseterne, Det samme gælder Bekkasinen, ogsaa kaldet Horsegøgen. Læg Mærke til dens Flugt. Sædvanligvis stiger den lige i Vejret, beskriver derpaa flere Zigzaglinier, og flyver med raske Vingeslag i en stor Bue tilbage omtrent til samme Sted, fra hvilket den fløj op, lægger saa pludselig Vingerne ind til Krop-

pen og styrter i skraa Retning ned i Mosen.

Naar den flyver op, udstøder den et hæst »Kætshe«.

Frøer og Tudser

Kig ogsaa i Mergelgravene, hvis det da er Solskinsvejr, om ikke Gedden skulde staa og sole sig inde ved Bredden. Ligeledes kan du se, om ikke du kan finde nogle store, tætte, slimede Klumper. Det er den brune Frø's Æg, som den allerede lægger i Marts. Prøv at tage en Klump med hjem i et Akvarium og se saa, hvordan de udvikler sig. (Husk frisk Vand hver Dag).

Tudsen kommer ogsaa frem fra sit Vinterophold sidst i denne Maaned. Den kryber saa til det første det bedste Vandhul, den finder. Den lægger sine Æg i to lange Snore eller Strænge, der er saa tykke som et Halmstraa og indeholder flere Hundrede Æg. Strængene slynges om Vandplanter og deslige.

Hejren

Sidst i Marts kommer Hejren. Den opholder sig i vandrige Skovstrækninger. Ikke langt fra min Hjemegn findes en Hejrekoloni.

Som oftest er der mange Reder i samme Træ. Træerne og Jorden er bedækket af hvidt Skarn, Løvet visner og forraadnede Fisk udbreder en ubehagelig Lugt.

Lærken er forlængst kommen og dens muntre Triller høres ude over alle Marker.

Blomsterne begynder ogsaa saa smaat at komme frem. Den lille Tusindfryd ses allerede talrigt paa Marker. En enkelt Stedmoderblomst ser man ogsaa. Og i Skoven slynger Eranthis sig med sine grønne Blade. I Februar saa jeg allerede Vorteroden fremme af Jorden.

Har du set, hvor Kastaniernes Knopper er tykke. Tag en Gren med hjem og stil den i Vand i en varm Stue. Et Par Dage efter skal du se at Knopperne allerede brister og Bladene springer ud.

Jo, der er nok at se efter i denne Maaned, og jeg ønsker dig: God Tur.

Vi retter Kikkerten mod:

Patruljeførerstævne i Struer
Kinesiske Spejdere
Farlig international Forbryder
Sølvpapir

..... og ser:

I Struer havde Klitdivisionen fornylig et Patruljeførerkursus, som leledes af Knud Schou. Her forsøger en Neger fra hver Patrulje at gøre sig forstaaelig ved Hjælp af Fingersprog. Han skal have 3 m gult Silketøj til en Parasol.

Det er et spændende, men ingenlunde ufarligt Job at være Politimand i en moderne Storstad. Gang paa Gang maa Politiet staa Ansigt til Ansigt med hensynsløse Forbrydere, der uden Skrupler lader Revolveren tale, naar nogen stiller sig hindrende i Vejen for deres lyssky Foretagender.

Som Typen paa den gemene Forbryder, der talrige Gange har lavet »hold up« i Chicagos Gader, bringer Magasinet nedenfor et Par Billeder af den i den internationale Presse i den senere Tid hyppigt omtalte Hr. F. v. Fingelang.

Læg Mærke til Forbryderens gridske og samvittighedsløse Ansigtstudtryk.

Det er let at forstaa, at Chicagos Politi aandede lettet op, den Dag Fængslets Porte lukkede sig bag v. Fingelang.

v. Fingelang
føres til Sing-Sing

Fra Chicago-Politiets
Album

Krigen i Kina betyder Død og Ulykke for mange smaa kinesiske Familier. Her er Far blevet slemt saaret af Explosionen fra en Luftbombe, og Spejderne hjælper efter bedste Evne den ulykkelige Familie.

Disse 3 Birkerødspejdere kom en Dag paa Korpskontoret og afleverede en Sølvpapirskugle paa 3,8 kg. De havde samlet den til Fordel for Børnernes Kontor.

RAADGIVEREN

Spejdersport i Lynglimt Ved Helge Pescettini

Patruljens Ordonnans

Han skal noje kende Patruljens Spejders Adresser og Telefonnumre, Skoler, Sportsklubber og Yndlingsbiografer. (Jeg haaber ikke, de har saadanne) og eventuelt andre Steder, hvor Spejderne søger hen, saaledes at han altid hurtigt kan finde Patruljens Medlemmer. Han skal vide, hvor Tropsføreren kan findes, ligeledes Tropsraadsformanden og Kassereren og Nabotropsledelsen. Han skal kort sagt altid og uden Tøven kunne bringe Besked, saavel mundtlig, telefonisk som skriftlig til dem, Patruljen har Brug for at komme hurtigt i Forbindelse med. Men husk, Patruljefører: »Misbrug ham ikke«.

Patruljeliv i Marts

Materialeforvalteren bringer ved egen og Kammeraters Hjælp alt Materiellet i Orden. Listerne over Materiel gennemgaas. Ønsker om Nyanskaffelser forelægges Tropsføreren.

Patruljeturnen i Paasken, som bør være en 4 eller 5 Dages Travetur med Overnatning i Vandrehæjser, Tropshytter eller Lader, planlægges, og Patruljesekretæren indhenter skriftlig eller mundtlig de fornødne Tilladelser til Overnatning m. m. Paasketemperaturen er som skabt til raske Fodture. Gaa ca. 25—30 km om Dagen.

Gaa med tyksaaledede Sko eller Støvler, faa dem gradvis tiltraadte og blødgjorte med Fedt. Brug tykke uldne Strømper uden Stopninger under Foden. Vask dine Fødder om Aftenen, ikke om Morgen eller under Vejs. Indgnd vanskelige Fødder med Salicyltalg. Klip Taa-neglene lige, men uden skarpe Hjørnekanten, der kan skære sig ind i Taaen. Ca. 10 Minutter om en Kilometer er et passende Tempo.

Træn systematisk til den forestaaende Divisionsturnering i alt, hvad der fordrer til Klasseproverne og Duelighedstegnene til Væbnernoren uden Hensyn til, hvad I tror I allerede kan.

Gør Studier i Naturen over det opvaagnende Dyr- og Plante- og Fugleliv. Her i Landet kommer mange sjældne Fugle i Foraarsmaanederne,

som ikke yngler her, men hurtigt drager videre.

Giv en Patrulje i Nabotroppen en Udfordring til Konkurrence i Kast med Redningsreb.

Primitiv Madlavning: Australsk Brødbagning

Først alm. Dejg: $\frac{1}{4}$ kg (= $\frac{1}{2}$ l) Hvedemel; $\frac{1}{2}$ Teskefuld Salt; $\frac{1}{3}$ Bagepulver; 1 Teskefuld Margarine; $1\frac{1}{2}$ dl Vand. — Mel, Salt og Pulver blandes godt og Margarine smuldreres med Fingrene ud i Melet, saaledes at det fordeles godt. Vand æltes hurtigt ud i Melet til det bliver en stiv Dejg; denne formes til Brød og en Ridse skæres i Dejgen. — Lav et stort Baal. Naar Baallet er brændt godt til, saa Jorden er varm og der er mange Gløder, rages disse bort. Saa lægges Dejgen formet som Brød paa 6—8 cm Længde og ca. 1 cm Tykkelse, og hvert Brød indpakket i Pergamentpapir, indsmurt i Margarine, paa den varme Jord, hvorpaa de tildækkes med varm Aske og der ovenpaa Gløder. Brødene skal bage paa denne Maade i ca. 20 Minutter.

A propos Gas

En fugtig Klud for Næse og Mund vil aldrig kunne give nogen Beskyttelse mod Gas. Men den vil dog forhindre jer i at trække Vejret i de Sekunder, det vil tage at faa lukket et Vindue op eller knust et Par Ruder for at faa udluftet.

Til Tropslokalet

Faa fat i et gammelt Vognhjul, skrab det pænt rent og mal det med sort Oliefarve. Ved Hjælp af 3 Kroge fastgøres 3 Stykker Kæde til Hjulet; den anden Ende af Kæderne samles i en Krog i Loftet (man kan eventuelt først samle dem i en Ring). Husk ogsaa at male Kæderne. Der børes nu Huller til Lysene for Eksempel 1 udfor hver Eger, og Lysekronen er færdig til Ophængning.

MAANEDENS Ridderspejdere

Af gamle Riddere nævnes denne Maaned:

Johan Kromann, PF, 6. Vesterbro.
Erik Witte, PF, 1. Østerbro.
Erik Larsen, PF, —
Kaj Gjerulff, 1. Silkeborg.
Ejner Kristiansen, —
Charles Stecher, —
Kai Kjær Laursen, —
Mogens Traberg, TA, Hans Tausens Trop.
Helge Jakobsen, TA, 1. Gjentofte.
Carl Jespersen, TA, 4. Østerbro.

Op vi byder følgende nye Riddere velkommen i Ridderstanden:

John Arntoft, PA, 14 Aar, 1. Ordруп (Bravo!)
Ove Jensen, PF, 6. Aarhus.
Ove Jacobsen, PF, —
Emil Mathisen, PF, —
Peter Fink, 2. Aabenraa.
Ib Ludvigsen, —
Johan Fabricius, —

I ønskes alle hjertelig til Lykke. De 3 sidst-nævnte er Spejdere i samme Patrulje — Uglepatruljen. Knippel godt!

Redaktøren siger:-

KORRESPONDENTERNE

Ideen med en Korrespondent i hver Trop har faaet i den Grad Succes, at vi nu næsten faar for mange Referater indsendt. Jeg sagde »næsten«, vi skal nemlig have mange flere endnu, men vi bliver nødt til at regulere Tilstrømningen en lille Smule. Det skal jeg skrive direkte til Korrespondenterne om og saa blot her atter opfordre de Troppe, der endnu ingen Korrespondent har, til snarest at anskaffe sig een. Det skal helst være en menig Spejder, der skriver godt for sig, som er vaagen og selv kan komme med Ideer. Selv om et saa sjældent Eksempplar af Racen ikke findes i din Trop, saa find een aligevel, tal med Tropsføreren om det og send mig følgende Oplysninger om ham:

a. Fulde Navn, b. Fødselsdag og -aar, c. Fødested, d. Fuldstændig Adresse, e. Troppens Navn, f. Grad (Klasse) som Spejder, g. Private Virksomhed, h. Evt. Titel, i. Hvilket Aar blevet Spejder.

VOR FLYVENDE MEDARBEJDER

vil, foruden hvad jeg allerede har robet, ogsaa paa sin egen raske Maade fortælle om Storbyens Belysningsvæsen, og besøge baade Elektricitets- og Gasværker i denne Artikel, og endelig kan jeg fortælle jer, at han ogsaa har aflagt Besøg ved Fyr- og Vagervæsenet og vil indgaaende beskrive dette »Væsen«, der for mange er temmelig ukendt, men ikke desto mindre er »noget af det mest«, saa I har noget at glæde jer til.

SPEJDER-OVERTRÆKSBLUSEN

er nu ogsaa blevet en Ulve-Overtræksbluse, idet Depotet har fremstillet de smaa Numre, passende for Ulveunger, i mørkeblaat Stof. Det bliver saaledes muligt at undgaa at se en Ulveflok i alle mulige forskellige Overfrakter, Sweatere m. m. Ulvene kan nu være varmt paaklædt i koldt Vejr, og samtidig smukt ensartede.

Spejder-Overtræksblusen fremstilles nu atter i den pæne, lysebrune Farve, der bl. a. var Skyld

GO' AT GAA PAA...

SUCCES

CHOCOLADE

den fladeste Troksterchokolade

A/S Galle & Jessen, København

DANA

Dun-Sovepose

Den ideelle Sovepose. Lun og let som et Duntæppe,

DANA

Kapok-Sovepose

Stoppet med prima Java-Kapok. Beskytter mod Kulde og Fugtighed.

Forhandles af
Sports- og Manufakturforretninger,
samt Spejderkorpsets officielle Depot.

i dens enorme Succes. Bluserne blev saa hurtigt udsolgt, at alt det Stof, Depotet havde paa Lager, blev brugt op i Løbet af ganske uventet kort Tid. Derfor maatte Bluserne for et Par Maaneder fremstilles af et mørkere Stof, og først nu har man faaet Valuta til det lyse Stof, saa Bluserne igen kan fremstilles ensartet, saa nu kan I roligt indsende jeres Bestilling, og være sikker paa at faa den rigtige Bluse.

Der spørges:

Kan en Patruljefører gaa med, eller rettere sagt faa Spejdercivilemblemet med Ring og Lilje, altsaa Førereemblemet?

Jeg svarer:

Nej. Førereemblemet er kun for TAer og opefter.

Der spørges:

Hvorledes renser og polerer man Dyrekranier?

Jeg svarer:

Kraniet koges i flere Hold Vand, indtil Snavs og Kødstumper falder af af sig selv. Lad det derefter tørre godt. At polere Kraniet er ikke saa godt, men for at bevare det, kan man dyppe det ned i Shellak eller syntetisk Lak. Hæng det derefter op i en Snor et Sted, hvor Luften ikke er støvet, og lad det dryppe af og tørre.

Der spørges:

Er det rigtigt, at Baden-Powells Navn staves med Dobbelt-v i Powell. Alle hans personlige Underskrifter tyder paa, at det staves med Enkelt-v.

Jeg svarer:

Det er muligt, at mange af The Chiefs Autografer er skrevet saa hurtigt, at den lille Opstreg i Midten af v'et ikke rigtig er kommet med, men Navnet staves altsaa saaledes: Baden-Powell.

Med Spejderhilsen.

Det er Side 31, det staar:

Om det store „?
den 20. Marts

KORPSET RUNDT

Vort Korps er i rivende Fremgang

Det sker i det stille indenfor Patruljerne
Der kommer flere Spejdere i Patruljerne
og Patruljerne bliver flere og flere.

Hvormange Troppe kan næste Maaned melde
om Fremgang?

1. FREDERIKSBERG oplyser:

Ved Nytaarsparaden dannede Troppen,
der var blevet paa 88 Mand, egen Division — Godthaab Divisionen — og udskilte en Tropp — 2. Godthaab.

Troppen fører nu Titlen 1. Godthaab.

1. ASSENS

er siden Nytaar gaaet betydeligt frem, baade
hvad Mængde og Dygtighed angaar.

Der har saaledes været 8 Nyindmeldelser, og

flere af Spejderne har i denne Maaned erhvervet
sig I og II Klasses Proven samt taget adskillige
Duelighedstegn.

Fornylig havde Hans Tavsens Tropp Bytur. Fra Bryggen gik de over den nye Knippelsbro til Rigsdagen, hvor de med en Rigsdagsbetjent i Spidsen besaa alt. Derefter gik Turen til Raadhuset, hvor de saa Bymuseet. Til Slut sejlede de til Orlogsværftet, hvor de saa Krigsskibene og Modelsamlingen under kyndig Vejledning. Troppen er iøvrigt i rivende Fremgang.

III Ø. T.

Efter Rekonstruktionen i 1937 er Troppen nu i støt Fremgang; det paatænkes at starte en 4de Patrulje. En Roverpatrulje er allerede i fuld Gang.

3. VESTERBRO TROP

har haft en vellykket Bytur, som efter en Skattejagt endte paa Falck's Redningsstation paa Amager. Her var Patruljerne ude for forskellige Opgaver, bl. a. at trænge ind i et Røkkammer. — Bagefter besaa vi Stationen og dens Museum.

En lille Misforstaaelse

Den Aften, da alle de danske Troppe havde Fæst med udenlandske Gæster, og hele den danske Lejr var illumineret, indfandt der sig ved 6. Trops Baal bl. a. en Kineser, der præsenterede sig som saadan noget som »T. Jensen«. Vi var selvfølgelig temmelig forbavsede over, at der fandtes Kinesere med gode danske Navne, men da Hr. Jensen efter Baalet skulde skrive Autografer, og han efter at have skrevet de traditionelle kinesiske Kragetæer, skrev han ogsaa sit Navn med »Menneskebogstaver«, og det viste sig, at han hed Te Yen Tsén. Han var iøvrigt en Nevø til Chang Kai-Shek. S. H.

Den rare Hund

En Spejdertropp kom til en Gaard i Nordsjælland for at overnatte. — I Midten af Gaarden laa en vældig stor Sct. Bernhardshund, forsvarligt tøjret med et bredt Halsbaand af Saalelæder, en tyk Jernting og en Stolpe i Jorden.

Forholdsvist snart var Hunden alle de smaa Spejders Legekammerat — den var glad for Selskab. (Til daglig var den Egnens Skræk).

Pludselig siger en lille Spejder:

— Hvorfor tror du, de har tøjret den rare Hund saa voldsomt?

Sidemanden svarede omgaaende:

— Det kan du da nok begrive, det er se'føli for at der ikke ska' komme no'en og stjæle den!

„Den evige Regns Land“

Der er ikke mange, der kender »Den evige Regns Land«. Det ligger i en saa godt som ukendt Egn af Paraguay i Sydamerika, og i Sydamerika er der mere uopdaget Land end i Afrika. Her i Egnene omkring Parana Floden, tæt ved Grænsen af Brasilien, hvor Paranas Vandmasser deler sig i 21 Flodarme, findes det vaadeste Sted paa Jorden. Regnen har faldet her uafbrudt i umindelige Tider.

Dette Naturfænomen skyldes Vandstøvet, der blæses op i Luften fra Grayra-Faldene, vel nok de største Vandfald i Verden.

Den paa Stedet fremherskende Vind, der blæser konstant fra en bestemt Retning, fanger Sprøjtet, naar det som kæmpemæssige hvide Skyer staar højt i Vejret fra det mægtige Vandfalds malende Hvirvler, og fører det langt ud over Landet, hvor det igen fortættes og falder til Jorden i Lufte af Regn — evig Regn.

Axel Jørgensen

Papir en gros — Tryksager
Kontorartikler — Protokoller

Raadhustræde 17. København K.

Tlf. Palæ 4058

Fra 2. AARHUS hører vi,
at den nylig dannede Patrulje i Troppen, »Pan-
terne«, nu har fem Mand.

Den rekonstruerede 2. Søborg Trop,
som i Slutningen af sidste Aar genoptog
Spejderarbejdet i Søborg, er nu kommet
ud over de første Begyndervanskeligheder.
Jamboree-Aaret 1937 viste god Fremgang,
og Troppen, der først kun bestod af een
Patrulje, er nu blevet delt i to. Det store
og lyse Lokale i Frødingsallé er igen ble-
vet overtaget.

4. Ø's ROVERAFDELING

er vokset meget siden den blev oprettet for
nogle Aar siden og tæller nu 16 Mand. Der ar-
bejdes ivrigt med Nødhjælp, Tøvværksarbejder
og desuden er der Foredrag af forskellige. Der
har været Foredrag om Kornhandelen i Tyskland,
om Patentanmelding, og desuden vil Forstander
Holck, Det kgl. Opfostringshus, tale om Spejder-
lovens § 10.

FRA FÆRØERNE LYDER:

Hallo! Hallo! Thorshavn kalder! Sig-
mund Brestissons Trop er i god Frem-
gang. Den tæller 45 Spejdere samt en ny-
startet Ulveflokk paa 12 Ulve. I November
blev der afholdt et Forhindringsløb, som
blev vundet af 1. Patrulje, i Januar havde
man en hemmelig Konkurrence og nu
trænes til Troppsfesten.

SVEND ESTRIDSSENS TROP, Grenaa,
melder: Vort længe nærrede Ønske er
endelig gaaet i Opfyldelse, d. 17. Januar
blev vor Ulveflokk startet, og tæller alle-
rede nu 13 »sortpelsede«.

RAVNETROPPE

I Januar Maaned havde Troppen en Week-end
Tur til Kulsvierhytten i Hillerød, som vi havde
faaet Lov til at laane. Om Søndagen aflagde vi
Besøg paa det national-historiske Museum paa
Frederiksborg Slot og i den smukke Slotskirke,
hvor vi bl. a. saa Baden-Powells Vaabenskjold.

Troppen, som i Februar Maaned har sin 2-
aarige Fødselsdag, er nu steget betydeligt i An-
tal. Vi er nu 20 Spejdere i Troppen, inddelt i 2
Patruljer.

SPEJDERORKESTERET, Tønder,

har fortsat travlt med Koncerter i Omegnens
Forsamlingshuse, ja i næsten hele Landsdelen.
Paa Afstemningsdagen medvirkede det saaledes
ved en stor Fest i Tønder. — Sommetider kan
det høres i Radioen, spillende »Jamboree Liedje«,
— en Optagelse af Radiovognen.

1. SILKEBORG

Styrkeantallet af Spejdere i Silkeborg stiger
mere og mere, saa Troppsrådet har derfor set
sig nødsaget til at dele Troppen, saa nu er der
i Silkeborg to Troppes.

Begge Troppes afholder sammen en stor Spej-
derfest den 12. Marts. Denne Fest vil forhaabent-
lig bringe en god Sum Penge baade til Første og
Anden Silkeborg Trop. Det vil blive den største
og bedste Fest, som Silkeborg-Spejderne har la-
vet.

I. SÆBY

melder kort og godt:

Vi fortsætter med Patruljemoder. Pro-
gram lagt for de næste 2 Maaneder. Vi
har udsat 2 Premier for dem, der moder
de fleste Gange.

I 1. KOLLUND'S

Maanedssblad »Stafetten« finder vi:
Søndag den 27. Fastelavnsfest og Tøn-
deslagning. Der stilles Kl. 13,00 ved Loka-
let. Alle skal være forklædt. Dog skal

N. C. Rasmussens rene Druevine

anbefales

Odense Firmaet grundlagt 1879

man forevise et Kort, som faas ved vort Tropsmøde den 17. og alle Forklædninger skal være fra Danmarkshistorien. Der gives Præmie til den bedste.

1. Holstebro Trop

har holdt en vellykket Forældrefest, Aftenen indledes med Sketch og Sange af de 4. Patruljer og Ulveungerne, der underholdt Gæsterne. Der var Spejdere fra Struer, Skive, Ulfborg og Herning samt Pigespejderne fra Struer og Pigespejderne fra Holstebro. Endvidere havde vi inviteret de grønne R. S. Patruljer.

Østerbro-Divisionen.

Ved Divisionens Nytaars-Parade Søndag den 9. Januar optoges »Sct. Jacobs Trop«, der tidligere har hørt til Københavns Nørre Division.

1. BROAGER

har startet sit eget Tropsblad. Første Nummer i Februar. Det har faaet Navnet »Rah-Rah-Rah« (Slutninger af Tjilkerlikker).

1. HELLIG ANDERS

Stor »Tæveøvelse« mellem Troppens Patruljer. For en Gangs Skyld fik de store Gutter Kloene; men de kunde tage dem.

Denne Maaned er af stor Betydning for 6. Ø. Vi afholder vor Tropsfest den 4. Marts. Og den er i Aar knagende god og skulde helst indbringe Troppen saa meget, at vi kan leve sorgfrit til næste Gang. Programmet er altsammen nyt og hypermoderne, og vi haaber det maa glæde og fornøje de silkkert mange Gæster, der vil komme.

6. Vesterbro Trop

har haft en glimrende Øvelse med Vedels Egne, som var handicappet paa Grund af at Halvdelen var helt nye Spejdere. Det var maaske Grunden til 6. V.s Sejr.

SCT. JACOBS TROP

Hver Mand i Troppen har nu faaet sit Skjold, med Patruljedyr og Spejderens Prøver og Duelighedstegn. Det pynter svært i Lokalet.

1. Sct. Georgstrop

havde Søndag den 23. Januar en spændende Øvelse i Hareskoven. Den foregik i Canadas Ødemarker, hvor Soldaterne havde deres Besvær med at uskadeliggøre Pelstykke. Soldaterne — Egern- og Musketer-Patruljen — vandt.

SPEJDER

Overtræksblusen

fortsætter sin Sejrsang

Voksen St. 10.50

Drenge **985**

Faas nu i khaki og blaafarvet

Fremstillet i svært Vindtøj, regntæt. Med 2 Lommer, Skulderstropper, og gennemløbende Lynlaas.

Du kan ikke undvære den — og saa er den billig.

Det Danske Spejderkorps Depot

C. 10.909 Skindergade 27, København C. 11.203

I Lejren bruges kun
Wolff & Arvé^s

Leverpostej
Bayerske Palser
Fiskeboller
Marmelader
Ærter, Bønner etc.

Faas hos alle Købmænd

Hos **HENRY HANSEN**

køber De med største Fordel
**GÖRICKÉ
OLYMPIC
CRESCENT** **CYKLER**
NØRREVOLD 82
vis à vis Nørreport St. Palæ 4045
RATE: 20 Kr.s Udbetaling, 10 Kr. pr. Maaned

J. K. Gottfried

Kronprinsessegade 44
København K.

Telf. Palæ 1047

Grundlagt 1796

*Spejdersignalhorn
Spejdertrommer
Landsknægttrommer
Alt Tilbehør*

Alle Reparationer udføres. Spejdere 10% Rabat

Det smager efter mere —
Og lad dem blot spise det.
Thi Høegh's danske Lakrids-
konfekt er ikke alene lækkert,
det er altid friskt og det er
vundt. Naar Børnene vil have
søde Sager, saa kan De ikke
give dem noget bedre end
det gode danske

**HØEGH'S
LAKRIDSKONFEKT**

1. NYBODER

Det 3-Maaneders Samariterkursus, som har været afholdt for Troppen, er afsluttet med et interessant Besøg hos Falck, hvor der bl. a. blev demonstreret Anvendelse af Carbogenapparat i Forbindelse med Holger Nielsen Metoden — og Baaretransport. Kurset har resulteret i, at 15 Spejdere har erhvervet Nødhjælpermærket.

4. ABSALON TROP

er nu blevet færdig med Udsmykningen

af Lokalet, som vi fik for godt et halvt Aar siden. Fotografiet viser en Vægdekoration fra Lokalet.

6. Aarhus.

Maanedens Tropstur var anlagt som en Terrænøvelse og bygget over Munkekutte-affæren i Paris. Politiets Jagt paa Munkekutterne og deres Vaabenlagre foregik i Paris's Kloakanlæg. Øvelsen var meget spændende og optog saavel de store som de smaa Spejdere fuldtud.

2. Hellerup Trop

har startet en stor løbende Enkeltmands- og Patruljekonkurrence 1. Fbr. til 23. April 1938. Der konkurreres i følgende Ting: Enkeltmandskonkurrencen: Klasseprøver, Milemærker, Due-lighedstegn, Medeprocent, Fremstilling af Lejr- eller Hjemmesko, Bromodel. Patruljekonkurren- cen: Enkeltmandskonkurrence (Gennemsnit), Underholdning, Hvervning af nye Spejdere, Terræn- løb, Patruljetur. Det tegner til at blive en spæn- dende Konkurrence.

GLENTERNE, Nykøbing F.

fejrede Søndag d. 30. Januar deres Fødselsdagsfest. Troppen blev 13 Aar. Til Fe- sten var indbudt alle Spejdernes Forældre sam Bytroppen og Pigespejderne. I Afte- nens Løb blev der serveret Husarsalat.

Fra 7. AARHUS TROP.

Troppen er nu i fuld Gang med en Patruljekonkurrence for at dygtiggøre Patruljerne til en pæn Placering i Foraarturneringen i Midtjyske.

1. ERMELUND fortæller:

Sammen med 2. Ordstrup har vi haft en vellykket Øvelse i Hareskoven. Et Stykke Tid levede vi i de gamle Inkaers Verden og søgte med stor Iver efter deres Penge-snore »Quipuer«. Tilsidst lykkedes det os ved Hjælp af disse at faa Fingre i Inkaernes kostbare Skat og føre den sikkert ud til »Kystene«.

1. Østerbro Trop

var i Januar Maaned paa et meget interessant Besøg paa »Berlingske Tidende«, hvor hele den store Bladvirksomhed blev beset fra Kælder til Kvist. Vi fortsætter med flere Besøg paa andre Industrivirksomheder af forskellig Art. Den nylig afsluttede Patruljekonkurrence blev overlegent vundet af grøn Patrulje.

»Alle Tiders største Spejderfest«

sker d. 12. Marts i Odd Fellow Palæet. Det er 1. Københavns Division, som atter i Aar agter at fylde Palæet fra Kælder til Kvist. Kl. 20,09 præcis indleder et 40 Mands Hornorkester og saa gaar det Slag i Slag Aftenen igennem, sluttende af med Dans til 16 Mands Orkester.

(Har i set »Gang-Show« i London? Red.)

Faa fat i
nye Spej-
dere til din
Patrulje.

Lad dem
komme paa
Nattur.

Det er
sundt!!

Der er en Præst i Shanghai, hvis Negle er ca. 75 cm lange. De har været 27 Aar om at gro ud.

Shakespeares Datter kunde hverken læse eller skrive.

A/S De Forenede Mineralvandsfabrikers

MINERALVANDE

GØR DERES BESTILLING NU PR.
TLF. CENTRAL 6071

Vognene kører overalt — Varerne er frit leverede

Kjøbenhavnske
Bagermestres

Nye Rugbrødsfabrik Akts.

Heimdalsgade 29-31

Central 15.321

Den fineste Mælk og Fløde

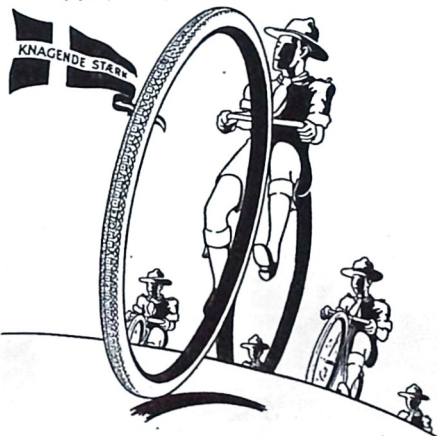
leverer

Trifoliums Mælkeforsyning

Al original aftappet Fløde, Sødmælk og Jerseymælk stammer udelukkende fra Besætninger, der har bestaaet Tuberkulinprøven.

Bestil ved Budene, som kommer i Kvarteret, eller telefoner til C. 38510 (Ledn.)

DANMARKS BEDSTE

SCHJØNNING & ARVÉ'S
CYKLEGUMMI

Sy selv Deres Slips!

Største Udvalg i Slipsstoffer.
Mønster medfølger

HANS BACH, Gl. Kongevej 86
Telefon C. 2919

PERSSENS

·CLICHÉ-ANSTALT·
BREDGADE 25-E TELF. CENTRAL 15026

DENATURERET SPRIT
TIL KØGEBRUG.
DANSK SPRIT-CENTRAL.

Dronninggaard Mejeri

Børnemælk — Jerseymælk
1. Klasses Mejeriprodukter

HOLTE

TLF. 31

FOTOGRAFIRAMMER

EMIL OLSEN
22 SKINDERGADE 22

Tryksager

Fr. Palm Greisen

Pilestræde 52 . København K.
Telf. Central ★ 10.493

Det Danske Spejderkorps

KORPSKONTOR:

Fiolstræde 19, Kbhvn. K. Tlf. PALæ 4526.
Kontortid 9-17, Lørdag 9-14. Giro 2284.

OFFICIELT DEPOT:

Det Danske Spejderkorps' Depot.
Skindergade 27, København K. — Tlf.
C. 10 909 og 11 203. — Giro 3190.

BLADE:

SPEJDERNES MAGASIN

for Ulve og Spejdere.

Redaktør: Knud Schou,

Fiolstræde 19, København K.

Tlf. PALæ 4526, Lokal 2.

NORDISK SPEJDESPORT

for Førere og Rovere.

Redaktør: cand. mag Erl. Fossum Hansen.

Nyelandsvej 113, F. Gothåb 6691.

BEGGE BLADES EKSPEDITION:

Korpskontoret.

ANNONCEEKSPEDITION:

Fru M. Helmarth,

Kalvebod Brygge 2^a, København K.

Tlf. BYen 8630.

TRYKKERI:

Fr. Palm Greisens Bogtrykkeri,

Møntergade 2, Kbhvn. K. Tlf. *C. 10 493.

FOTOGRAF

EMIL CLAUSEN

Frederiksberggade 34

6 Petit Cat i elegant Mappe 3 Kr.

OPLAG ca. 9000

Announcepriser

i Spejdernes Magasin

1/1 Side 150.00 Kr. pr. Gang

1/2 Side 75.00 Kr. pr. Gang

1/4 Side 37.50 Kr. pr. Gang

1/8 Side 18.75 Kr. pr. Gang

Gentagelsesrabat:

10 Gange 10 %, 5 Gange 5 %

Farvetryk Specialtilbud

Ujenlandske Annoncer forhøjes
med 50 %

Bladet udkommer 10 Gange aarligt. Ikke i Aug.
og Jan. Bladet er obligatorisk Medlemsblad for
alle Medlemmer af Det Danske Spejderkorps.

Henvendelser ang. Annoncering til:

Fru M. Helmarth, Kalvebod Brygge 2^a
København K. telefon BYen 8630